

[Gade]

ske union. Nu har jeg ikke lige læst det igenem til denne debat, men noget i den retning står der da. Jeg ved da, at venstres medlemmer af EF-Parlamentet har stemt for disse resolutioner.

Men skulle vi ikke lade være at blande det ind i denne debat? Jeg siger jo ikke, at udenrigsministeren anbefaler dette her, fordi han er den varme tilhænger af en politisk union. Det, det drejer sig om nu, er at tage stilling til den samlede løsning, der ligger her. Det er det, der skal til folkeafstemning, det er det, vi skal tage stilling til her i folketinget. Der siger SF nej, og jeg forstår, at de konservative siger ja.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har set det fremhævet i denne diskussion, uden for denne sal heldigvis, at når nu mere end 300 millioner mennesker i Europa har besluttet sig for noget, så kan vi ikke være bekendt i Danmark at blokere for det, så kan vi ikke sætte os imod det.

Jeg må meget advare mod det synspunkt. Det er urigtigt, og det er et farligt synspunkt, for den EF-traktat, som den danske befolkning tog stilling til i 1972, indeholder jo netop kravet om enstemmighed, hvis man skal ændre traktaterne. Det er det, vi har stemt om. Det er grundlaget for vores medlemskab af EF, og jeg kan ikke acceptere, at man på nogen måde udhuler det grundlag for vort medlemskab.

Siden folketinget for en uge siden havde debat om EF-pakken, er der ikke sket nogen ændring for det radikale venstre. Fra den danske regerings side og de europæiske regerings side beder man os om at tage stilling til en helhed, og den helhed siger vi nej til. Jeg har fremhævet den 21. januar i sidste uge, under markedsdebatten den 10. december sidste år, og i øvrigt i markedsudvalget i god tid før afslutningen af regeringskonferencen, at det radikale venstre ikke kan acceptere traktatfæstelse af det udenrigspolitiske samarbejde, dels fordi traktatfæstelsen er et stærkt signal om en opprioritering af det udenrigspolitiske samarbejde, dels fordi i hvert fald dele af sikkerhedspolitikken indruges under det udenrigspolitiske samarbejde. Dette synspunkt, at man ikke ønskede denne opprioritering af det udenrigspolitiske samarbejde, har jo også været regeringens;

kun med betænkeligheder og nødtvungent er man gået med til disse formuleringer. Udgangspunktet var også for regeringen, at der ikke burde ske en traktatfæstelse. Den holdning fra flertallet i den radikale folketingsgruppe er i fuld overensstemmelse med vedtagelser på det radikale venstres landsmøde senest i september 1985.

Gruppens flertal siger derfor nej til pakken med den begrundelse, jeg her har givet. Jeg vil gerne understrege som noget fundamentalt for os, at EF er det europæiske økonomiske samarbejde. Vi er indforstået med en udvikling af samarbejdet økonomisk, handelsmæssigt, men ikke indforstået med de politiske overbygninger, som der nu skal tages stilling til.

For det radikale venstre er det hverken høringsreglerne, eller hvad man nu vil kalde det, for EF-Parlamentet eller de nye regler for det indre marked, der begrunder et nej.

Hvad specielt det indre marked angår, er det noget nyt, at man traktatfæster det enkelte lands mulighed for at stille højere krav til miljø og arbejdsmiljø, og det anser jeg for at være en fordel i det videre arbejde, for det betyder, at man tillader en udvikling af det indre marked med respekt for det enkelte lands ønsker om højere beskyttelse på miljø- og arbejdsmiljøområdet.

Det er uden videre klart, at resultatet af folketingets forhandlinger i dag bliver afholdelse af en vejledende folkeafstemning, men jeg vil gerne understrege, at for det radikale venstre er en sådan formelt vejledende folkeafstemning også bindende. Hvis der ved folkeafstemningen er flertal i befolkningen for et andet standpunkt end det nej, vi anbefaler, så er det en selvfølge, at den radikale folketingsgruppe ikke blokerer for et resultat i overensstemmelse med afstemningens resultat.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne kunne godt være gået videre, men vi er tilfredse med det beskudne, men praktisk vigtige resultat, der foreligger. CD ønskede nemlig ikke i Europa-spørgsmålet at tage et skridt, der er større, end at vi er sikre på, at befolkningen forstår det og accepterer det.

CD frygter ikke en folkeafstemning i denne sag, men vi erkender åbent, at vi hellere